

Figueres a la carpa

Del 21 al 25 de febrer de 2013, Figueres va viure la segona edició del Festival Internacional del Circ, una convocatòria que, a banda de prendre momentàniament el protagonisme a Salvador Dalí, de contribuir a la revitalització de la ciutat a través de tot un seguit d'activitats culturals (exposicions, presentacions de llibres...) i gastronòmiques, fa que durant cinc dies el centre d'atenció recaigui en una modesta pista de 13 metres de diàmetre instal·lada, aquest any, en el recinte firal de la capital altempordanesa. Al seu voltant s'hi han assegut un total de 23.000 espectadors que han pogut veure 63 artistes de 13 països diferents i un total de 22 atraccions inèdites a Europa, repartides en dos espectacles independents però complementaris: el Blau i el Vermell.

Una altra de les peculiaritats d'aquest festival és el paper actiu que confereix a l'espectador, ja que aquest, un cop finalitzada la funció, pot votar el número que li hagi agradat més i decidir així qui s'emportarà el Premi del Públic, que en l'edició d'enguany ha recaigut en els Jinan Acrobatic Troupe. El darrer dia, com a cloenda, es presenta l'Espectacle Or, la gran gala final en què s'atorguen els diversos premis —del Jurat, de la Crítica, de la Imatge, del Públic i al-

L'espectacle Blau

Dissabte. Tramuntana tossuda i una cua que sembla no tenir fi davant el Grand Chapiteau. Dues hores i mitja d'espectacle en què degustem la pulcritud de vietnamites i xilens al trapezi d'equilibri, la delicada força d'Aliya Dosbatyrova (cintes aèries i *hula hoop*), la bellesa plàstica i perfecció tècnica del Duo Requiem (mereixedors del Premi de la Crítica), els espectaculars llaços de la Troupe Jinan, els malabarismes vertiginosos de Brian Dresdner, cosacs i cavalls... i els Caluga. Néts del pallaso més famós de Xile (Tony Caluga), després d'una entrada més aviat fluixa, el quartet va agafant embranzida i acaba ficant-se el públic a la butxaca. Números clàssics, amb més o menys imaginació i risc, però tots amb un nivell molt més que acceptable que el públic reconeix amb un llarg i sonor aplaudiment final.

gun altre d'ocasional— i en què s'ofereix una mostra de totes les atraccions guardonades.

Per als artistes, el Festival representa una magnífica plataforma d'exhibició que els obre grans expectatives, ja que, tal com han constatat els premiats en l'edició anterior, els artistes guardonats han pogut viure un canvi substancial en la seva carrera. S'estableix, doncs, una dinàmica de retroalimentació de què els diferents actors —ciutat, organització, públic i artistes— es beneficien.

Al darrere, és clar, hi ha un munt de persones que s'hi dediquen intensament i a les quals s'ha d'agrair el bon funcionament de tot plegat. Però hi ha algú sense el qual tot això no hauria estat possible: Genís Matabosch. Gran coneixedor, amant i activista del circ —amb el qual ha estat en contacte des de pràcticament tots els àmbits: direcció de festivals, membre de jurats, webs, col·leccions de llibres... i aquí també com a assenyat i didàctic director de pista—, aquest jove figuerenc llueix un currículum impressionant alhora que un completíssim fons documental sobre temes circenses que ara ha dipositat a la Circus Arts Foundation, un centre internacional d'estudis del circ, únic en tot l'Estat i amb seu a Figueres, que es va inaugurar oficialment i simbòlicament el Dia Mundial del Circ, l'abril de 2012, i del qual és el principal impulsor i l'actual director.